ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.7.2025
COM(2025) 415 final

2025/0230 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο· ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση ορισμένων εγκλημάτων που διαπράττονται μέσω συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών και για την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για σοβαρά εγκλήματα

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Στόχοι της πρότασης

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στο να εξουσιοδοτηθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής: Επιτροπή) από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Συμβούλιο) να υπογράψει, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο (στο εξής: Σύμβαση)[(1)].

Η Επιτροπή θα υποβάλει επίσης πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να συνάψει τη Σύμβαση εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από κοινού, οι προτάσεις αυτές αποτελούν συνέχεια της δέσμευσης της Επιτροπής στο πλαίσιο της ProtectEU —της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την εσωτερική ασφάλεια[(2)].

Το έγκλημα στον κυβερνοχώρο εξακολουθεί να συνιστά αυξανόμενη απειλή για την ασφάλεια των πολιτών και των επιχειρήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΕΕ)[(3)]. Σύμφωνα με την αξιολόγηση της Ευρωπόλ με αντικείμενο τις απειλές όσον αφορά το οργανωμένο έγκλημα στο διαδίκτυο, την τελευταία δεκαετία οι απειλές που προέρχονται από το έγκλημα στον κυβερνοχώρο έχουν εξελιχθεί δυναμικά ως προς τον όγκο, την ένταση και τη δυνητική σοβαρότητα των συνεπειών τους[(4)]. Οι κυβερνοεγκληματίες αξιοποιούν τις αναδυόμενες τεχνολογίες, όπως η τεχνητή νοημοσύνη (ΤΝ), για την αυτοματοποίηση επιθέσεων, την κοινωνική μηχανική και την παράκαμψη των μέτρων ασφαλείας, με επακόλουθο οι κυβερνοεπιθέσεις να αποκτούν μεγαλύτερη κλιμάκωση και αποτελεσματικότητα. Η οικονομική ύφεση, η γεωπολιτική αστάθεια και η διεύρυνση των παγκόσμιων ανισοτήτων ενισχύουν τα κίνητρα για τη διάπραξη οικονομικά υποκινούμενων μορφών εγκλήματος στον κυβερνοχώρο[(5)]. Τα αδικήματα που διευκολύνονται από τον κυβερνοχώρο, όπως διαδικτυακή απάτη και σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, συνεχίζουν να αυξάνονται σε μέγεθος και κλίμακα. Το 2024 οι παγκόσμιες απώλειες από διαδικτυακή απάτη εκτιμάται ότι ανήλθαν σε 1,03 τρισ. EUR[(6)]. Οι αναφορές παγκοσμίως για περιστατικά σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών αυξήθηκαν από 1 εκατομμύριο το 2010 σε σχεδόν 36 εκατομμύρια το 2023, εκ των οποίων 1,3 εκατομμύρια αφορούν την ΕΕ[(7)].

Το έγκλημα στον κυβερνοχώρο αποτελεί παγκόσμιο και διασυνοριακό φαινόμενο, και η ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμησή του αποτελεί προτεραιότητα για

---

(1) Το κείμενο της Σύμβασης θα συμπεριληφθεί ως παράρτημα στην πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου για τη σύναψη της Σύμβασης εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(2) Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την ProtectEU: Ευρωπαϊκή στρατηγική για την εσωτερική ασφάλεια [COM(2025) 148 final].

(3) Το 2023, οι επιθέσεις λυτρισμικού, η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και η διαδικτυακή απάτη παρέμειναν οι πλέον απειλητικές εκδηλώσεις εγκλήματος στον κυβερνοχώρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ορισμένοι κυβερνοεγκληματίες που είχαν στόχο την ΕΕ είχαν τη βάση τους εντός της ΕΕ, ενώ άλλοι προτιμούσαν να δρουν από το εξωτερικό, αποκρύπτοντας τις παράνομες δραστηριότητές τους και τα παρανόμως αποκτηθέντα κεφάλαια σε τρίτες χώρες. Αξιολόγηση απειλών όσον αφορά το οργανωμένο έγκλημα στο διαδίκτυο (IOCTA), 2024.

(4) Αξιολόγηση απειλών όσον αφορά το οργανωμένο έγκλημα στο διαδίκτυο (IOCTA), 2024.

(5) Αξιολόγηση απειλών όσον αφορά το σοβαρό και οργανωμένο έγκλημα (SOCTA), 2025.

(6) Έκθεση για την παγκόσμια κατάσταση της απάτης (GASA), 2025.

(7) Εθνικό Κέντρο για τα αγνοούμενα παιδιά και τα παιδιά-θύματα εκμετάλλευσης, https://www.missingkids.org/cybertiplinedata.

διάφορες χώρες σε όλο τον κόσμο εδώ και πάνω από μια δεκαετία. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι το διαδίκτυο από τη φύση του δεν περιορίζεται από σύνορα, οι έρευνες για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο αποκτούν σχεδόν πάντοτε διασυνοριακό χαρακτήρα και, συνεπώς, απαιτούν τη στενή συνεργασία μεταξύ των αρχών διαφόρων χωρών. Τα τελευταία έτη ο αριθμός των χωρών με τις οποίες απαιτείται συνεργασία αυξάνεται, καθώς οι κυβερνοεγκληματίες κρύβονται σε πρόσφορες δικαιοδοσίες ανά τον κόσμο προκειμένου να διαπράξουν τις επιθέσεις τους κατά της ΕΕ και των χωρών-εταίρων της.

Τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία αποκτούν όλο και μεγαλύτερη σημασία για τις ποινικές έρευνες, τόσο για εγκλήματα που τελούνται διαδικτυακά όσο και για παραδοσιακά εγκλήματα, όπως το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, τα οποία συχνά αφήνουν διαδικτυακά ίχνη όταν οι εγκληματίες σχεδιάζουν και συντονίζουν τις δραστηριότητές τους στο διαδίκτυο και μέσω εφαρμογών. Ως αποτέλεσμα, σύμφωνα με έρευνα της Επιτροπής, ήδη το 2018 οι αρχές επιβολής του νόμου και οι δικαστικές αρχές χρειάζονταν πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία τουλάχιστον για το 85 % των ποινικών ερευνών, συμπεριλαμβανομένου του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο[(8)]. Αποδεικτικά στοιχεία για κάθε είδους ποινικό αδίκημα τηρούνται ολοένα και περισσότερο σε ηλεκτρονική μορφή από παρόχους υπηρεσιών που εδρεύουν σε αλλοδαπές δικαιοδοσίες. Τουλάχιστον το 55 % των ερευνών περιλαμβάνει αίτηση για διασυνοριακή πρόσβαση σε αποδεικτικά στοιχεία[(9)]. Για την αποτελεσματική αντίδραση της ποινικής δικαιοσύνης απαιτούνται κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση τέτοιων αποδεικτικών στοιχείων με στόχο την προάσπιση του κράτους δικαίου.

Ως εκ τούτου, αναλαμβάνονται σε εθνικό, ενωσιακό[(10)] και διεθνές επίπεδο δράσεις για τη βελτίωση της ανταλλαγής ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων για ποινικές έρευνες.

Η Σύμβαση εντάσσεται στο πλαίσιο των δράσεων αυτών. Προβλέπει κοινούς κανόνες σε παγκόσμιο επίπεδο για την ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για τους σκοπούς ποινικών ερευνών ή διαδικασιών, με τη δημιουργία μιας βάσης για τη συνεργασία με πολλές χώρες με τις οποίες ούτε η ΕΕ ούτε τα κράτη μέλη της έχουν συνάψει συμφωνίες, με παράλληλη διασφάλιση της τήρησης της νομοθεσίας και των αξιών της ΕΕ. Είναι συμβατή με τις τις υφιστάμενες ενωσιακές και διεθνείς πράξεις και συμπληρωματική προς αυτές.

Ιστορικό

Η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 2001 για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο (στο εξής: σύμβαση της Βουδαπέστης)[(11)] είναι η πρώτη διεθνής συνθήκη για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο. Διευκολύνει την καταπολέμηση των ποινικών αδικημάτων που διαπράττονται με τη χρήση δικτύων υπολογιστών. Η σύμβαση της Βουδαπέστης είναι ανοικτή στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και σε μη μέλη κατόπιν πρόσκλησης. Μέχρι σήμερα, 80 κράτη είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση, μεταξύ των οποίων 26 κράτη

(8) SWD(2018) 118 final.

(9) SWD(2018) 118 final.

(10) Κανονισμός (ΕΕ) 2023/1543 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2023, σχετικά με τις ευρωπαϊκές εντολές υποβολής στοιχείων και τις ευρωπαϊκές εντολές διατήρησης στοιχείων για ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία σε ποινικές διαδικασίες και για την εκτέλεση περιοριστικών της ελευθερίας ποινών κατόπιν ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 191 της 28.7.2023, σ. 118, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1543/oj) και οδηγία (ΕΕ) 2023/1544 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2023, σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό ορισθεισών εγκαταστάσεων και νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 191 της 28.7.2023, σ. 181, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1544/oj).

(11) CETS αριθ. 185.

μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο[12] της σύμβασης της Βουδαπέστης περιλαμβάνονται επικαιροποιημένοι κανόνες για την ανταλλαγή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων[13].

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της είναι επίσης συμβαλλόμενα μέρη σε δύο από τις κύριες πράξεις ποινικής δικαιοσύνης των Ηνωμένων Εθνών που έχουν τύχει σχεδόν καθολικής υιοθέτησης, τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του οργανωμένου εγκλήματος (UNTOC)[14] και τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς (UNCAC)[15].

Οι διατάξεις της νέας Σύμβασης ευθυγραμμίζονται και είναι συμβατές με τις τρεις αυτές καθιερωμένες και ευρέως υιοθετημένες διεθνείς πράξεις.

Στο θεματολόγιο των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: ΟΗΕ) περιλαμβάνονται επίσης η άνοδος της τεχνολογίας των πληροφοριών και η ταχεία ανάπτυξη νέων συστημάτων τηλεπικοινωνιών και δικτύων υπολογιστών, καθώς και η χρήση και κατάχρηση των τεχνολογιών για εγκληματικούς σκοπούς. Στις 21 Δεκεμβρίου 2010 η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε το ψήφισμα 65/230, βάσει του οποίου ζητούσε από την Επιτροπή για την Πρόληψη του Εγκλήματος και την Ποινική Δικαιοσύνη (στο εξής: CCPCJ) να συστήσει

---

(12) CETS αριθ. 224.

(13) Το Συμβούλιο εξέδωσε αποφάσεις με τις οποίες επιτρέπεται στα κράτη μέλη να υπογράψουν και να κυρώσουν το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο προς το συμφέρον της ΕΕ: Απόφαση (ΕΕ) 2022/722 του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2022, με την οποία επιτρέπεται στα κράτη μέλη να υπογράψουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο σχετικά με την ενισχυμένη συνεργασία και τη γνωστοποίηση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων (ΕΕ L 134 της 11.5.2022, σ. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/722/oj) και απόφαση (ΕΕ) 2023/436 του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2023, με την οποία επιτρέπεται στα κράτη μέλη να κυρώσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της σύμβασης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο σχετικά με την ενισχυμένη συνεργασία και τη γνωστοποίηση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων (ΕΕ L 63 της 28.2.2023, σ. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/436/oj).

(14) Έγγρ. A/55/383. Η ΕΕ υπέγραψε τη UNTOC στις 12 Δεκεμβρίου 2000 και την επικύρωσε στις 21 Μαΐου 2004, καθώς και τα πρωτόκολλά της για τη λαθραία μεταφορά μεταναστών και την εμπορία ανθρώπων. Βλ. 2004/579/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του διακρατικού οργανωμένου εγκλήματος (ΕΕ L 261 της 6.8.2004, σ. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2004/579/oj)· 2006/616/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του πρωτοκόλλου κατά της λαθραίας μεταφοράς μεταναστών δια ξηράς, αέρος και θαλάσσης, το οποίο συμπληρώνει τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διακρατικού οργανωμένου εγκλήματος όσον αφορά τις διατάξεις του πρωτοκόλλου, στο βαθμό που οι διατάξεις του πρωτοκόλλου αυτού εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 179 και 181α της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 262 της 22.9.2006, σ. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/616/oj) και 2006/619/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του πρωτοκόλλου για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της εμπορίας ανθρώπων, ειδικά γυναικών και παιδιών, το οποίο συμπληρώνει τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διακρατικού οργανωμένου εγκλήματος όσον αφορά τις διατάξεις του πρωτοκόλλου, στο βαθμό που οι διατάξεις του Πρωτοκόλλου αυτού εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τίτλου IV του μέρους ΙΙΙ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 262 της 22.9.2006, σ. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/619/oj).

(15) Ηνωμένα Έθνη, σειρά συνθηκών, τόμος 2349, σ. 41. Έγγρ. A/58/422. Η ΕΕ υπέγραψε τη UNCAC στις 15 Σεπτεμβρίου 2005 και την επικύρωσε στις 12 Νοεμβρίου 2008. Βλ. 2008/801/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 25ης Σεπτεμβρίου 2008, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της διαφθοράς (ΕΕ L 287 της 29.10.2008, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/801/oj).

ανοικτή διακυβερνητική ομάδα εμπειρογνωμόνων (στο εξής: IEG) με σκοπό την εκπόνηση ολοκληρωμένης μελέτης του προβλήματος του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε το ψήφισμα 73/187, της 17ης Δεκεμβρίου 2018, σχετικά με την «καταπολέμηση της χρήσης των τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών για εγκληματικούς σκοπούς». Στις 27 Δεκεμβρίου 2019 η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε δεύτερο ψήφισμα, το 74/247, για το ίδιο θέμα, με το οποίο συστήνεται ad hoc ανοικτή διακυβερνητική επιτροπή εμπειρογνωμόνων (στο εξής: ad hoc επιτροπή), με σκοπό την εκπόνηση εκτενούς διεθνούς σύμβασης για την καταπολέμηση της χρήσης των τεχνολογιών των πληροφοριών και επικοινωνιών για εγκληματικούς σκοπούς. Στο ψήφισμα οριζόταν ότι η ad hoc επιτροπή θα λάβει πλήρως υπόψη τις υφιστάμενες διεθνείς πράξεις και τις προσπάθειες σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο για την καταπολέμηση της χρήσης των τεχνολογιών των πληροφοριών και επικοινωνιών για εγκληματικούς σκοπούς και, πιο συγκεκριμένα, τις εργασίες και τα αποτελέσματα της IEG.

Στις 24 Μαΐου 2022 το Συμβούλιο εξουσιοδότησε την Επιτροπή να συμμετάσχει, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις διαπραγματεύσεις για τη Σύμβαση[16]. Η Επιτροπή συμμετείχε σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου και βασίστηκε στις διαπραγματευτικές οδηγίες που ορίζονται στην εν λόγω απόφαση. Η Επιτροπή υποστηρίχτηκε από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (στο εξής: ΕΥΕΔ). Η Επιτροπή απευθυνόταν τακτικά στην ειδική επιτροπή του Συμβουλίου για τις διαπραγματεύσεις, ζητώντας τη γνώμη της εν λόγω επιτροπής σχετικά με τη θέση της Ένωσης, και διασφάλισε τη συμβατότητα της Σύμβασης με το σχετικό κεκτημένο της ΕΕ.

Με βάση τη συμφωνία-πλαίσιο για τις σχέσεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής[17], η Επιτροπή ενημέρωσε επίσης το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις διαπραγματεύσεις.

Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσης τον Ευρωπαίο Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ) και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (ΕΣΠΔ) κατά τη διάρκεια και μετά την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων.

Η ad hoc επιτροπή συνεδρίασε οκτώ φορές σε επίσημες συνόδους μεταξύ 28 Φεβρουαρίου 2022 και 9 Αυγούστου 2024. Πραγματοποίησε επίσης άτυπες συνόδους ενδιάμεσα και πέντε διασυνοδικές συνόδους για διαβουλεύσεις με ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων διεθνών και περιφερειακών διακυβερνητικών οργανισμών, μη κυβερνητικών οργανώσεων, οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και του ιδιωτικού τομέα.

Στις 8 Αυγούστου 2024 η ad hoc επιτροπή ενέκρινε ομόφωνα το σχέδιο κειμένου της Σύμβασης και το σχέδιο ψηφίσματος της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών που τη συνοδεύει. Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ενέκρινε ομόφωνα και τα δύο κείμενα στις 24 Δεκεμβρίου 2024[18]. Η Σύμβαση προβλέπεται να ανοίξει προς υπογραφή στο Ανόι, Βιετνάμ, στις 25 Οκτωβρίου 2025 και, στη συνέχεια, στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τις 31 Δεκεμβρίου 2026.

---

(16) Απόφαση (ΕΕ) 2022/895 του Συμβουλίου, της 24ης Μαΐου 2022, με την οποία επιτρέπεται η έναρξη διαπραγματεύσεων, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για μια εκτενή διεθνή σύμβαση για την καταπολέμηση της χρήσης των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών για εγκληματικούς σκοπούς (ΕΕ L 155 της 8.6.2022, σ. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/895/oj).

(17) Στοιχεία L 304/47.

(18) Ψήφισμα των Ηνωμένων Εθνών που ενέκρινε η Γενική Συνέλευση στις 24 Δεκεμβρίου 2024· A/RES/79/243.

Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει μόλις 40 συμβαλλόμενα κράτη εκφράσουν τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 παράγραφοι 1 και 2.

Σύμφωνα με την καθιερωμένη πρακτική όσον αφορά τη UNTOC και τη UNCAC, η Σύμβαση προβλέπει ότι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, μπορούν να υπογράψουν και να κυρώσουν τη Σύμβαση εάν τουλάχιστον ένα από τα κράτη μέλη την υπογράψει και την κυρώσει.

Αιτιολόγηση της πρότασης

Η Σύμβαση συνάδει με τους στόχους της Ένωσης που ορίζονται στην ProtectEU, την ευρωπαϊκή στρατηγική του 2025 για την εσωτερική ασφάλεια με σκοπό την αντιμετώπιση του εγκλήματος και τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε ψηφιακά αποδεικτικά στοιχεία για όλα τα εγκλήματα μέσω διεθνών πράξεων όπως η Σύμβαση. Συμπληρώνει τις υφιστάμενες ενωσιακές και διεθνείς πράξεις στις οποίες η ΕΕ και/ή τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη, όπως η σύμβαση της Βουδαπέστης του Συμβουλίου της Ευρώπης, και, ως εκ τούτου, συμβάλλει στην καταπολέμηση του διακρατικού εγκλήματος από την ΕΕ.

Πρώτον, ως πράξη των Ηνωμένων Εθνών, η Σύμβαση έχει ευρύτερη εμβέλεια, όσον αφορά την προσχώρηση, σε σχέση με τις υφιστάμενες ενωσιακές και διεθνείς πράξεις. Από την άποψη αυτήν, παρουσιάζει ομοιότητες με προηγούμενες πράξεις των Ηνωμένων Εθνών που αφορούν τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και έχουν τύχει σχεδόν καθολικής υιοθέτησης, όπως η UNTOC και η UNCAC. Ως εκ τούτου, μπορεί να καταστήσει δυνατή την ενίσχυση της συνεργασίας για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο σε παγκόσμια κλίμακα.

Δεύτερον, η Σύμβαση βασίζεται στις διατάξεις της σύμβασης της Βουδαπέστης για την ποινικοποίηση, οι οποίες μπορούν να ενισχύσουν περαιτέρω τη συνεργασία βάσει ενός μακροχρόνιου και δοκιμασμένου νομικού πλαισίου. Δεδομένης της σχετικά πρόσφατης έγκρισής της, η Σύμβαση εισάγει επίσης περαιτέρω διατάξεις ποινικοποίησης για αδικήματα που έχουν σημειώσει κατακόρυφη αύξηση τα τελευταία έτη: διαδικτυακή απάτη, άγρα ή αθέμιτη προσέγγιση με σκοπό τη διάπραξη σεξουαλικού αδικήματος σε βάρος παιδιού και μη συναινετική διάδοση προσωπικών εικόνων. Τα αδικήματα αυτά έχουν ήδη ποινικοποιηθεί σε επίπεδο ΕΕ, αλλά όχι ακόμη σε παγκόσμιο επίπεδο.

Τρίτον, η Σύμβαση καθιστά δυνατή την ανταλλαγή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων μεταξύ των αρχών των συμβαλλόμενων κρατών της σχετικά με μορφές σοβαρών εγκλημάτων που επίσης παρουσιάζουν αυξητική τάση, συμπεριλαμβανομένων των αδικημάτων που σχετίζονται με την τρομοκρατία και το διακρατικό οργανωμένο έγκλημα. Ο περιορισμός αυτός στα σοβαρά εγκλήματα περιορίζει τη χρήση του μηχανισμού αποκλειστικά σε σοβαρές υποθέσεις, κάτι που συμβάλλει στη διασφάλιση της αναλογικότητας. Αποτρέπει επίσης την υπερβολική επιβάρυνση των εθνικών αρχών με αιτήματα και αντανακλά τα διαφορετικά επίπεδα εμπιστοσύνης σε θέματα συνεργασίας που υπάρχουν σε διεθνές επίπεδο.

Τέταρτον, η Σύμβαση συμπληρώνει τις υφιστάμενες διεθνείς πράξεις, όπως η σύμβαση της Βουδαπέστης, με τη συμπερίληψη διαδικαστικών μέτρων για την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων, με εργαλεία για την ανάκτηση προϊόντων εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, καθώς και με μέτρα διεθνούς συνεργασίας για τη μεταφορά καταδίκων και τη διαβίβαση ποινικών διαδικασιών, κοινές έρευνες και συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου.

Πέμπτον, στη Σύμβαση περιλαμβάνεται κεφάλαιο σχετικά με την τεχνική βοήθεια και την ανάπτυξη ικανοτήτων ώστε να βοηθηθούν οι αναπτυσσόμενες χώρες να αναπτύξουν τις ικανότητές τους και να τους δοθεί η δυνατότητα να συμβάλουν στην παγκόσμια καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

Έκτον, η Σύμβαση απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των ποινικών δικονομικών δικαιωμάτων και εγγυήσεων (όπως το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα της υπεράσπισης, το δικαίωμα σε δικαστικό ή άλλο ανεξάρτητο έλεγχο), καθώς και το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για κάθε μέτρο που λαμβάνεται στο πλαίσιο της Σύμβασης. Λόγω του οικουμενικού χαρακτήρα της και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων διαφορών στο επίπεδο προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ολόκληρο τον κόσμο, η Σύμβαση περιλαμβάνει διατάξεις που αποκλείουν τη χρήση της για τη διάπραξη παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και παρέχουν στα συμβαλλόμενα κράτη άνευ προηγουμένου λόγους άρνησης της συνεργασίας με άλλα συμβαλλόμενα μέρη σε τέτοιες περιπτώσεις. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το θέμα αυτό παρέχονται στα τμήματα *«Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής»*, *«Θεμελιώδη δικαιώματα»* και *«Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης»* κατωτέρω. Οι διατάξεις αυτές καθιστούν τη Σύμβαση την πρώτη του είδους της με τόσο ευρεία προστασία και εγγυήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Με την έναρξη ισχύος της, η Σύμβαση θα αποτελέσει σημείο αναφοράς για μελλοντικές διεθνείς πράξεις και θα συμβάλει στην ενσωμάτωση αυτών των εγγυήσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην παγκόσμια συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο αποτελεί προτεραιότητα για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αναγνωρίζεται από το Συμβούλιο στους στρατηγικούς προσανατολισμούς για το 2024 του νομοθετικού και επιχειρησιακού προγραμματισμού στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης[(19)] και από τη στρατηγική του 2025 της Επιτροπής «ProtectEU: Ευρωπαϊκή στρατηγική για την εσωτερική ασφάλεια», η οποία εξαγγέλλει τη δράση της ΕΕ για την αντιμετώπιση του εγκλήματος στο διαδίκτυο και τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε ψηφιακά αποδεικτικά στοιχεία για όλα τα εγκλήματα, μεταξύ άλλων μέσω διεθνών πράξεων για την ανταλλαγή πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων, όπως η έγκαιρη υπογραφή και σύναψη της Σύμβασης.

Η Επιτροπή αναγνωρίζει την ανάγκη περαιτέρω ανάπτυξης και ενίσχυσης των ικανοτήτων των αρχών επιβολής του νόμου και των δικαστικών αρχών στον εν λόγω τομέα, καθώς και ανάπτυξης εθνικής νομοθεσίας για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, όταν αυτή είναι ανεπαρκής. Επίσης, αναγνωρίζει την ανάγκη προαγωγής της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα της καταπολέμησης του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και υποστηρίζει σειρά προγραμμάτων ανάπτυξης ικανοτήτων σε διάφορες χώρες παγκοσμίως, μεταξύ άλλων, σε αναπτυσσόμενες χώρες[(20)]. Η Επιτροπή έχει υποστηρίξει τις εργασίες της IEG, της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Πρόληψη του Εγκλήματος και την Ποινική Δικαιοσύνη, του Γραφείου των Ηνωμένων Εθνών για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος (στο εξής: UNODC), της Επιτροπής της σύμβασης της Βουδαπέστης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και άλλων φορέων.

Οι διατάξεις της Σύμβασης συνάδουν με τους κανόνες και τις πολιτικές της ΕΕ στους τομείς της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, της αστυνομικής συνεργασίας και της προστασίας των δεδομένων, καθώς και με τις σχετικές διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες στις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ήδη συμβαλλόμενο μέρος.

Επιφυλάξεις και κοινοποιήσεις

(19) Στρατηγικοί προσανατολισμοί του νομοθετικού και επιχειρησιακού προγραμματισμού στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης, 28 Νοεμβρίου 2024, σημείο 19.

(20) Βλ., για παράδειγμα, την ενισχυμένη παγκόσμια δράση για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο (GLACY)+, στη διεύθυνση https://www.coe.int/en/web/cybercrime/glacy-e.

Η Σύμβαση δεν περιλαμβάνει ειδική διάταξη για τις επιφυλάξεις. Ωστόσο, προβλέπει ρητά επιφυλάξεις σε ορισμένες διατάξεις [άρθρο 11 παράγραφος 3· άρθρο 23 παράγραφος 3 στοιχείο α)· άρθρο 23 παράγραφος 3 τελευταία περίοδος· άρθρο 42 παράγραφος 5· άρθρο 63 παράγραφοι 3 και 4] και επιτρέπει σιωπηρά και άλλες επιφυλάξεις, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές είναι σύμφωνες με το άρθρο 19 στοιχείο γ) της σύμβασης της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών[21] και το εθιμικό διεθνές δίκαιο και, ως εκ τούτου, δεν είναι ασυμβίβαστες με το αντικείμενο και τον σκοπό της Σύμβασης. Συνεπώς, η Σύμβαση επιτρέπει σημαντική ευελιξία όσον αφορά τις επιφυλάξεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υιοθετήσουν ενιαία προσέγγιση όσον αφορά τις επιφυλάξεις και τις κοινοποιήσεις, όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης. Οι επιφυλάξεις και οι κοινοποιήσεις θα πρέπει να είναι συμβατές με το ενωσιακό και το δημόσιο διεθνές δίκαιο και να μην υπονομεύουν το αντικείμενο και τον σκοπό της Σύμβασης. Οι προϋποθέσεις και οι εγγυήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα που αναγνωρίζονται και προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση αποτελούν μέρος του αντικειμένου και του σκοπού της και, ως εκ τούτου, δεν επιδέχονται επιφυλάξεις.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η Σύμβαση συνάδει με τους σχετικούς κανόνες και τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους τομείς που θα καλύπτει (διεθνής συνεργασία και αμοιβαία δικαστική συνδρομή μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών, όπως περιγράφεται στο τμήμα *«Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής»*) και με τις σχετικές διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες στις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ήδη συμβαλλόμενο μέρος. Οι λοιποί τομείς πολιτικής της Ένωσης δεν επηρεάζονται.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η πρόταση υποβάλλεται βάσει του άρθρου 218 παράγραφος 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ). Το άρθρο 218 της ΣΛΕΕ καθορίζει τη διαδικασία για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών. Ειδικότερα, η παράγραφος 5 προβλέπει ότι το Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής ως διαπραγματευτή, εκδίδει απόφαση που επιτρέπει την υπογραφή συμφωνίας εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ουσιαστική νομική βάση για την έκδοση απόφασης δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 5 της ΣΛΕΕ εξαρτάται πρωτίστως από τον στόχο και το περιεχόμενο της προς έκδοση διεθνούς συμφωνίας σε σχέση με την οποία λαμβάνεται θέση εξ ονόματος της Ένωσης. Εάν η προς έκδοση διεθνής συμφωνία επιδιώκει διττό σκοπό ή έχει δύο συνιστώσες και εάν ένας από τους σκοπούς ή μία από τις συνιστώσες μπορεί να χαρακτηριστεί κύριος/-α, ενώ ο/η άλλος/-η έχει απλώς παρεπόμενο χαρακτήρα, η απόφαση δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 5 της ΣΛΕΕ πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνο ουσιαστική νομική βάση, δηλαδή σε εκείνη που επιβάλλει ο κύριος ή πρωτεύων σκοπός ή συνιστώσα.

Σε περίπτωση που η προς έκδοση διεθνής συμφωνία επιδιώκει συγχρόνως πολλούς στόχους ή έχει πολλές συνιστώσες οι οποίοι/-ες συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, χωρίς ο ένας / η μία να έχει παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση με τον/την άλλο/-η, η ουσιαστική νομική βάση της απόφασης δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 5 της ΣΛΕΕ θα πρέπει να περιλαμβάνει, κατ' εξαίρεση, τις διάφορες αντίστοιχες νομικές βάσεις.

---

(21) Ηνωμένα Έθνη, σειρά συνθηκών, τόμος 1155, σ. 331.

Όσον αφορά ζητήματα διευκόλυνσης της συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών ή άλλων ισοδύναμων αρχών κατά την άσκηση ποινικών διώξεων και την εκτέλεση των αποφάσεων, την ουσιαστική νομική βάση αποτελεί το άρθρο 82 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Όσον αφορά τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων στον τομέα του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, την ουσιαστική νομική βάση αποτελεί το άρθρο 83 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Ως προς τα μέτρα που αφορούν τη συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου, την ουσιαστική νομική βάση αποτελεί το άρθρο 87 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ. Όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την ουσιαστική νομική βάση αποτελεί το άρθρο 16 της ΣΛΕΕ.

Αρμοδιότητα της Ένωσης

Αντικείμενο της Σύμβασης είναι η καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο μέσω, μεταξύ άλλων, της ποινικοποίησης ορισμένων σοβαρών επιβλαβών μορφών συμπεριφοράς και της καθιέρωσης διεθνούς συνεργασίας για τον σκοπό αυτόν, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία. Αυτό εμπίπτει στις συντρέχουσες αρμοδιότητες της Ένωσης και των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ι) της ΣΛΕΕ.

Ορισμένες διατάξεις της Σύμβασης, ιδίως η διάταξη για την προστασία των δεδομένων, εμπίπτουν σε τομείς που καλύπτονται σε μεγάλο βαθμό από κοινούς κανόνες που θα μπορούσαν να επηρεαστούν, ή των οποίων το πεδίο εφαρμογής θα μπορούσε να τροποποιηθεί, από τη Σύμβαση. Ως εκ τούτου, όσον αφορά τους εν λόγω τομείς και σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, η Ένωση έχει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα για την υπογραφή της Σύμβασης.

Ως εκ τούτου, η υπογραφή της Σύμβασης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προς το συμφέρον της Ένωσης, μπορεί να πραγματοποιηθεί βάσει του άρθρου 16, του άρθρου 82 παράγραφος 1, του άρθρου 83 παράγραφος 1, του άρθρου 87 παράγραφος 1 και του άρθρου 218 παράγραφος 5 της ΣΛΕΕ.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Η δράση σε επίπεδο ΕΕ συμβάλλει στην προώθηση της αρμονικής εφαρμογής των διατάξεων της Σύμβασης στα κράτη μέλη της ΕΕ και διασφαλίζει τη συμβατότητά της με τις υφιστάμενες και τις μελλοντικές πράξεις της ΕΕ. Επιπλέον, η δράση της ΕΕ στον τομέα αυτόν ενισχύει τη συνδυασμένη επιρροή και τον αντίκτυπο της ΕΕ και των κρατών μελών της στους μηχανισμούς εφαρμογής της Σύμβασης, όπως η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών (άρθρο 57), καθώς και στη μελλοντική διαπραγμάτευση πρωτοκόλλων (άρθρο 62).

- **Αναλογικότητα**

Οι στόχοι της Ένωσης όσον αφορά την παρούσα πρόταση, όπως καθορίζονται στο τμήμα «*Αιτιολόγηση της πρότασης*» ανωτέρω, μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσω της σύναψης δεσμευτικής διεθνούς συμφωνίας, που προβλέπει τα απαραίτητα μέτρα συνεργασίας, ενώ παράλληλα διασφαλίζει τη δέουσα προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Η Σύμβαση επιτυγχάνει αυτόν τον στόχο. Οι διατάξεις της Σύμβασης περιορίζονται σε ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη των κύριων στόχων της και δεν θίγουν τις υφιστάμενες πράξεις της ΕΕ ή τις διεθνείς πράξεις στις οποίες η ΕΕ είναι συμβαλλόμενο μέρος.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Το άρθρο 218 παράγραφος 5 της ΣΛΕΕ προβλέπει ότι η Επιτροπή ή ο ύπατος εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, ανάλογα με το αντικείμενο της προβλεπόμενης συμφωνίας, υποβάλλει προτάσεις στο Συμβούλιο, το οποίο εκδίδει απόφαση με την οποία επιτρέπεται η υπογραφή διεθνούς συμφωνίας. Λαμβανομένου

υπόψη του αντικειμένου της Σύμβασης, η Επιτροπή είναι σκόπιμο να υποβάλει σχετική πρόταση.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Άνευ αντικειμένου

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Στις 14 Ιανουαρίου 2022 η Επιτροπή δημοσίευσε στον ιστότοπό της διαδικασία συγκέντρωσης στοιχείων για την παρούσα πρωτοβουλία, η οποία ήταν ανοικτή για την υποβολή παρατηρήσεων επί τέσσερις εβδομάδες. Τα στοιχεία που υπέβαλαν οι ενδιαφερόμενοι που ανταποκρίθηκαν στη εν λόγω διαδικασία δημοσιεύτηκαν στον ιστότοπο της διαβούλευσης. Οι εν λόγω παράμετροι ελήφθησαν υπόψη κατά την εκπόνηση της πρότασης της Επιτροπής για την έναρξη διαπραγματεύσεων σχετικά με τη Σύμβαση.

Για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια της διαδικασίας, το ψήφισμα 75/282 της Γενικής Συνέλευσης για τον καθορισμό των οργανωτικών θεμάτων που αφορούν την ad hoc επιτροπή εξασφάλισε τη συμμετοχή εκπροσώπων ενδιαφερόμενων διεθνών και περιφερειακών διακυβερνητικών οργανισμών, συμπεριλαμβανομένων εκπροσώπων οργάνων, ειδικευμένων οργανισμών και ταμείων των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και εκπροσώπων λειτουργικών επιτροπών του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου στις ουσιαστικές συνόδους, με την ιδιότητα του παρατηρητή. Επιπλέον, το ψήφισμα αυτό έδωσε τη δυνατότητα σε μη κυβερνητικές οργανώσεις (συμπεριλαμβανομένων διεθνών και περιφερειακών διακυβερνητικών οργανισμών, μη κυβερνητικών οργανώσεων, οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και του ιδιωτικού τομέα) να εγγραφούν και να παρίστανται στις συνεδριάσεις της ad hoc επιτροπής, όπου τους δινόταν τακτικά η ευκαιρία να παρουσιάσουν τις απόψεις τους κατά τη διάρκεια των συνόδων ολομέλειας σχετικά με τα υπό συζήτηση κεφάλαια. Σύμφωνα με το εν λόγω ψήφισμα, πραγματοποιήθηκαν πέντε διασυνοδικές σύνοδοι για διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία είχαν επίσης τη δυνατότητα να υποβάλουν έντυπο υλικό, το οποίο δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο της ad hoc επιτροπής.

Η Επιτροπή, στο πλαίσιο του ρόλου της ως διαπραγματευτή, συνεργαζόταν επίσης τακτικά με διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη καθ' όλη τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων και έλαβε υπόψη τις συνεισφορές τους.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, η Επιτροπή, ως εκπρόσωπος της Ένωσης, ζήτησε τη γνώμη της ειδικής επιτροπής του Συμβουλίου για τις διαπραγματεύσεις σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2022, με την οποία εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να συμμετάσχει στις διαπραγματεύσεις εξ ονόματος της Ένωσης. Ως μέλη του ΟΗΕ, τα κράτη μέλη της ΕΕ μπόρεσαν να παραστούν σε όλες τις συνόδους διαπραγμάτευσης. Η Επιτροπή ζήτησε τη γνώμη των εκπροσώπων τους σχετικά με τη διαμόρφωση της θέσης της Ένωσης καθ' όλη τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων. Η Επιτροπή πραγματοποίησε επίσης τακτικές διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη (βλ. τμήμα «*Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη*» ανωτέρω).

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Οι σχετικές επιπτώσεις παρουσιάζονται στην παρούσα αιτιολογική έκθεση.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η Σύμβαση μπορεί να έχει επιπτώσεις σε ορισμένες δημόσιες αρχές και κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών. Λόγω της ενίσχυσης της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα της ανταλλαγής ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων με σκοπό την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και των αδικημάτων που διευκολύνονται από τον κυβερνοχώρο, είναι πιθανό να αυξηθεί ο αριθμός των αιτήσεων για ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία που ενδέχεται να λαμβάνουν οι κεντρικές αρχές των κρατών μελών της ΕΕ για αμοιβαία δικαστική συνδρομή από τις ομόλογές τους σε άλλα κράτη μέρη της Σύμβασης· αιτήσεις, τις οποίες στη συνέχεια θα διαβιβάζουν, με την επιφύλαξη όλων των εφαρμοστέων εθνικών κανόνων και διαδικασιών, σε παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στο κράτος τους. Ταυτόχρονα, το νομικό πλαίσιο για τη διεθνή συνεργασία στον τομέα του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο που θεσπίζει η Σύμβαση σε παγκόσμια κλίμακα, καθώς και οι εγγυήσεις και οι προϋποθέσεις που περιέχει, θα παράσχουν στους παρόχους υπηρεσιών μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τις αιτήσεις πρόσβασης σε δεδομένα που ενδέχεται να τους υποβληθούν στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ κρατών σε ποινικές υποθέσεις.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η Σύμβαση προβλέπει εγγυήσεις που επιτρέπουν στα κράτη μέλη της ΕΕ να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το διεθνές, το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι εγγυήσεις αυτές αποτρέπουν επίσης την κατάχρηση της εν λόγω πράξης των Ηνωμένων Εθνών από τα συμβαλλόμενα κράτη για τη διάπραξη ή τη νομιμοποίηση παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Οι διατάξεις της Σύμβασης καλύπτουν διαδικαστικά και διεθνή μέτρα συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, όπως η έκδοση, η αμοιβαία δικαστική συνδρομή και η ανταλλαγή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία θα μπορούσαν να θίξουν τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην ελευθερία και στην προστασία από απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, καθώς και τα δικαιώματα στην ιδιωτική ζωή και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η Σύμβαση ακολουθεί μια προσέγγιση με βάση τα δικαιώματα και προβλέπει τόσο οριζόντιες όσο και ειδικές για το συγκεκριμένο πλαίσιο ισχυρές προϋποθέσεις και εγγυήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι οποίες συνάδουν με τις υφιστάμενες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Επιπλέον, η Σύμβαση καλύπτει τους κινδύνους για τα ανθρώπινα δικαιώματα που είναι εγγενείς στην καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και συνδέονται με τη φύση του διαδικτύου. Όσον αφορά τις υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων κρατών στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η Σύμβαση αναφέρεται επανειλημμένα στο «διεθνές δίκαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα». Η ευρεία αυτή έκφραση καλύπτει τόσο τις διεθνείς πράξεις όσο και το εθιμικό διεθνές δίκαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα και, ως εκ τούτου, διασφαλίζει την ευρύτερη δυνατή εφαρμογή των διεθνών υποχρεώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλα τα μελλοντικά συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης, ανεξάρτητα από την προσχώρησή τους σε συγκεκριμένες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το άρθρο 6 προβλέπει μια γενική απαίτηση για τα συμβαλλόμενα κράτη να τηρούν τις υποχρεώσεις τους βάσει του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα κατά την εφαρμογή της Σύμβασης. Αποκλείει επίσης οποιοδήποτε συμβαλλόμενο μέρος της από την ερμηνεία της Σύμβασης κατά τρόπο που να του επιτρέπει να χρησιμοποιεί την εν λόγω νομική πράξη για την καταπίεση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή την καταστολή των θεμελιωδών ελευθεριών. Για να τονιστεί η εν λόγω υποχρέωση στο ψηφιακό πλαίσιο στο

οποίο εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, στο άρθρο 6 παράγραφος 2 περιλαμβάνεται επίσης μη εξαντλητικός κατάλογος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών που διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο να επηρεαστούν από πιθανές καταχρήσεις στον ψηφιακό χώρο, συμπεριλαμβανομένων των ελευθεριών της έκφρασης, της συνείδησης, της γνώμης, της θρησκείας ή των πεποιθήσεων, του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και του συνεταιρίζεσθαι. Η εν λόγω οριζόντια διάταξη, λόγω της θέσης και της φύσης της, εφαρμόζεται σε ολόκληρη τη Σύμβαση και αποτελεί μέρος του αντικειμένου και του σκοπού της.

Το άρθρο 21 παράγραφος 4 αποτελεί επίσης οριζόντια διάταξη που αφορά την εναρμόνιση της δίωξης, της εκδίκασης και της επιβολής κυρώσεων για τα αδικήματα που προβλέπονται στη Σύμβαση. Απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να διασφαλίζουν ότι κάθε πρόσωπο που διώκεται για αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο εσωτερικό δίκαιο και είναι σύμφωνα με τις ισχύουσες διεθνείς υποχρεώσεις του συμβαλλόμενου κράτους, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης.

Το άρθρο 24 προβλέπει επίσης οριζόντιες προϋποθέσεις και εγγυήσεις όσον αφορά τις εξουσίες και τα διαδικαστικά μέτρα που προβλέπονται από τη Σύμβαση τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να διασφαλίζουν ότι, κατά την άσκηση των διαδικαστικών εξουσιών τους, τα εν λόγω κράτη υπόκεινται σε προϋποθέσεις και εγγυήσεις που προβλέπουν την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και οι οποίες ενσωματώνουν την αρχή της αναλογικότητας. Οι εν λόγω προϋποθέσεις και εγγυήσεις που εφαρμόζονται στις εξουσίες και τις διαδικασίες που προβλέπει η Σύμβαση περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, δικαστικό ή άλλο ανεξάρτητο έλεγχο, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής (το οποίο περιλαμβάνει διάφορα μέτρα για πρόσωπα των οποίων τα ανθρώπινα δικαιώματα παραβιάστηκαν), τους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή, καθώς και τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής και της διάρκειας των εξουσιών και των διαδικασιών.

Το άρθρο 36 προβλέπει, για πρώτη φορά σε πράξη του ΟΗΕ σχετικά με την ποινική δικαιοσύνη, διάταξη η οποία αφορά ειδικά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Εφαρμόζεται σε κάθε διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τη Σύμβαση. Οι διαβιβάσεις αυτές μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο και τις υποχρεώσεις διεθνούς δικαίου του διαβιβάζοντος συμβαλλόμενου κράτους. Πριν από οποιαδήποτε παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να αρνηθούν τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εάν τα δεδομένα δεν μπορούν να παρασχεθούν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία τους για την προστασία των δεδομένων. Για να επιτύχει τη συμμόρφωση με το οικείο εθνικό δίκαιο σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και να είναι σε θέση να ανταποκριθεί σε αίτημα διεθνούς συνεργασίας, ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να επιβάλει τις κατάλληλες προϋποθέσεις στο αιτούν κράτος. Τα συμβαλλόμενα κράτη υποχρεούνται να διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνουν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, στο πλαίσιο είτε αίτησης διεθνούς συνεργασίας είτε απάντησης σε αίτηση, υπόκεινται σε αποτελεσματικές και κατάλληλες εγγυήσεις στα αντίστοιχα οικεία νομικά πλαίσια. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να διαβιβάζουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνουν σε τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό μόνο με την προηγούμενη έγκριση του αρχικού διαβιβάζοντος συμβαλλόμενου κράτους, το οποίο μπορεί να απαιτεί η έγκριση να παρέχεται σε γραπτή μορφή.

Η Σύμβαση προβλέπει ολοκληρωμένες εγγυήσεις όσον αφορά την έκδοση και την αμοιβαία δικαστική συνδρομή. Τα συμβαλλόμενα κράτη έχουν τη δυνατότητα να απορρίπτουν αιτήσεις

έκδοσης ή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ελλείψει διττού αξιόποινου (άρθρο 37 παράγραφος 1 και άρθρο 40 παράγραφος 8).

Η Σύμβαση περιέχει περαιτέρω λόγους άρνησης της συνεργασίας, οι οποίοι συνάδουν με τις υφιστάμενες διεθνείς πράξεις. Το άρθρο 37 παράγραφοι 8 και 15, καθώς και το άρθρο 40 παράγραφοι 8, 21 και 22 επιτρέπουν στα συμβαλλόμενα κράτη να απορρίπτουν αιτήσεις διεθνούς συνεργασίας σε ευρύ φάσμα περιπτώσεων, για παράδειγμα εάν η αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής δεν υποβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40· εάν το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση θεωρεί ότι η εκτέλεση της αίτησης ενδέχεται να θίξει την κυριαρχία, την ασφάλεια, τη *δημόσια τάξη* ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του (έκφραση που συχνά ερμηνεύεται σε διεθνές επίπεδο ως περιλαμβάνουσα και ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων)· εάν το οικείο εσωτερικό δίκαιο απαγορεύει στις αρχές του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση να εκτελέσουν τη ζητούμενη ενέργεια για τυχόν παρόμοιο αδίκημα· εάν θα ήταν αντίθετη με το νομικό σύστημα του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση όσον αφορά την αμοιβαία δικαστική συνδρομή· εάν το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση υποβάλλεται με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία ενός προσώπου λόγω φύλου, φυλής, γλώσσας, θρησκείας, εθνικότητας, εθνοτικής προέλευσης ή πολιτικών πεποιθήσεων του εν λόγω προσώπου ή ότι η αποδοχή της αίτησης θα μπορούσε να βλάψει τη θέση του εν λόγω προσώπου για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς. Η εφαρμογή αυτής της τελευταίας εγγύησης στα μέτρα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, όπως η ανταλλαγή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων, είναι σπάνια στις περισσότερες διεθνείς πράξεις που αφορούν τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Αποτελεί σημαντική πρόσθετη εγγύηση για την αποτροπή της στόχευσης ατόμων, οργανισμών του ιδιωτικού τομέα, μέσων ενημέρωσης ή οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και των περιουσιακών στοιχείων τους. Η εν λόγω εγγύηση, οι λοιποί λόγοι άρνησης και η απαίτηση του διττού αξιόποινου επιτρέπουν στα συμβαλλόμενα κράτη να αρνηθούν τη διεθνή συνεργασία σε υποθέσεις που θεωρούν πολιτικά υποκινούμενες.

Οι προϋποθέσεις και οι εγγυήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα που αναγνωρίζονται και προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση αποτελούν μέρος του αντικειμένου και του σκοπού της και είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τις εξουσίες και τις διαδικασίες που αυτή προβλέπει. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω προϋποθέσεις και εγγυήσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επιφυλάξεων.

Η Σύμβαση προβλέπει επίσης μηχανισμό περιοδικού ελέγχου της εφαρμογής της Σύμβασης από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών [άρθρο 57 παράγραφος 5 στοιχείο στ)]. Ο εν λόγω έλεγχος θα πρέπει να καλύπτει όλες τις διατάξεις της Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των προϋποθέσεων και των εγγυήσεών της, σύμφωνα με άλλες υφιστάμενες διεθνείς πράξεις και μηχανισμούς στον ίδιο τομέα.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δεν υπάρχουν δημοσιονομικές επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Τα κράτη μέλη της ΕΕ ενδέχεται να επιβαρυνθούν με εφάπαξ δαπάνες για την εφαρμογή της Σύμβασης και ενδέχεται να σημειωθεί μέτρια αύξηση του κόστους για τις αρχές των κρατών μελών λόγω της αναμενόμενης αύξησης του αριθμού των αιτήσεων διεθνούς συνεργασίας.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Δεν υπάρχει σχέδιο εφαρμογής δεδομένου ότι, μετά την υπογραφή και την κύρωση της Σύμβασης, τα κράτη μέλη θα κληθούν να την εφαρμόσουν.

Όσον αφορά την παρακολούθηση, η Επιτροπή θα συμμετέχει στις συνεδριάσεις της διάσκεψης των συμβαλλόμενων κρατών, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση θα αναγνωριστεί ως συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης και μπορεί να ασκεί δικαιώματα ψήφου με αριθμό ψήφων ίσο με τον αριθμό των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης όσον αφορά την έγκριση τροποποιήσεων και πρόσθετων πρωτοκόλλων της Σύμβασης. Η Επιτροπή θα ενημερώνει τακτικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα του ελέγχου και της παρακολούθησης της εφαρμογής της Σύμβασης που διενεργεί η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Στόχος της Σύμβασης είναι η ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για τα ποινικά αδικήματα που καθορίζονται στη Σύμβαση και της συλλογής ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων για εγκλήματα που ορίζονται στη Σύμβαση και για άλλα σοβαρά εγκλήματα για τους σκοπούς συγκεκριμένων ποινικών ερευνών ή διαδικασιών. Στο πλαίσιο αυτό, η Σύμβαση αποσκοπεί επίσης στην προώθηση της τεχνικής βοήθειας και της ανάπτυξης ικανοτήτων, ιδίως προς όφελος των αναπτυσσόμενων χωρών.

Γενικές διατάξεις [κεφάλαιο I (άρθρα 1-6)]

Το κεφάλαιο I καθορίζει το γενικό πεδίο εφαρμογής και τον σκοπό της Σύμβασης, καθώς και τους ορισμούς που χρησιμοποιούνται σ' αυτήν. Κατά κύριο λόγο, οι διατάξεις αυτές αποτελούν τυποποιημένες διατυπώσεις και βασίζονται στη σύμβαση της Βουδαπέστης και τις δύο υφιστάμενες πράξεις του ΟΗΕ στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (UNTOC και UNCAC).

Το άρθρο 2 παρέχει ορισμούς των όρων, οι οποίοι συνάδουν με τους ορισμούς της σύμβασης της Βουδαπέστης, του δεύτερου πρόσθετου πρωτοκόλλου της και των δύο υφιστάμενων πράξεων του ΟΗΕ για την ποινική δικαιοσύνη (UNTOC και UNCAC). Σε σύγκριση με τις πράξεις αυτές, προστίθεται μόνο ένας νέος ορισμός στη Σύμβαση για τα «δεδομένα περιεχομένου», ο οποίος είναι εμπνευσμένος από τον πρότυπο νόμο του UNODC για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις[(22)] και από τον ορισμό που παρέχεται στον κανονισμό για τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία[(23)].

Το άρθρο 3 ορίζει ότι το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης περιλαμβάνει την πρόληψη, την έρευνα και τη δίωξη των ποινικών αδικημάτων που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση, καθώς και την ανάκτηση των προϊόντων που προέρχονται από τα εν λόγω αδικήματα. Το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης επεκτείνεται επίσης στη συλλογή και την ανταλλαγή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο συγκεκριμένων ποινικών ερευνών ή διώξεων σύμφωνα με τα άρθρα 23 και 35 {βλ. περισσότερες λεπτομέρειες κατωτέρω στα

---

(22) Πρότυπος νόμος του UNODC για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις (2007), όπως τροποποιήθηκε με διατάξεις σχετικά με τα ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία και τη χρήση ειδικών ερευνητικών τεχνικών (2022)· E/CN.15/2022/CRP.6.

(23) Βλ. κανονισμό (ΕΕ) 2023/1543 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ευρωπαϊκές εντολές υποβολής στοιχείων και τις ευρωπαϊκές εντολές διατήρησης στοιχείων για ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία σε ποινικές διαδικασίες και για την εκτέλεση περιοριστικών της ελευθερίας ποινών κατόπιν ποινικών διαδικασιών, άρθρο 3 σημείο 12).

τμήματα *«Διαδικαστικά μέτρα και επιβολή του νόμου [κεφάλαιο IV (άρθρα 23-34)]»* και *«Διεθνής συνεργασία [κεφάλαιο V (άρθρα 35-52)]»*}.

Το άρθρο 4 προβλέπει ότι τα αδικήματα που ορίζονται σε άλλες εφαρμοστέες συμβάσεις και πρωτόκολλα των Ηνωμένων Εθνών (και στα οποία τα συμβαλλόμενα κράτη είναι συμβαλλόμενα μέρη) θα πρέπει να τιμωρούνται ανεξάρτητα από το αν έχουν διαπραχθεί τόσο εκτός σύνδεσης όσο και διαδικτυακά. Η δεύτερη παράγραφος περιορίζει το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου, τονίζοντας ότι η εν λόγω διάταξη δεν παρέχει νομική βάση για τη δημιουργία νέων ή πρόσθετων αδικημάτων πέραν εκείνων που ορίζονται στις ισχύουσες συμβάσεις και πρωτόκολλα των Ηνωμένων Εθνών.

Το άρθρο 5 αποτελεί τυποποιημένη διάταξη σχετικά με τον σεβασμό της αρχής της κυριαρχίας, και επαναλαμβάνει τη διατύπωση των αντίστοιχων διατάξεων της UNTOC και της UNCAC.

Το άρθρο 6 είναι διάταξη που εισάγεται για πρώτη φορά σε σύγκριση με τις δύο πράξεις ποινικής δικαιοσύνης των Ηνωμένων Εθνών και τη σύμβαση της Βουδαπέστης. Καθορίζει με σαφήνεια το αντικείμενο και τον σκοπό της Σύμβασης και λειτουργεί ως σημαντική εγγύηση έναντι της μη ορθής χρήσης της. Η πρώτη παράγραφος ορίζει ως υπέρτατο, γενικό στόχο ότι όλα τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή της Σύμβασης πρέπει να διέπονται από τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχει αναλάβει κάθε συμβαλλόμενο κράτος στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η δεύτερη παράγραφος αναπτύσσει τον στόχο αυτόν, επιβεβαιώνοντας εκ νέου ότι η Σύμβαση δεν πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο που να οδηγεί σε παραβίαση τυχόν ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είτε πρόκειται για οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά είτε για ατομικά και πολιτικά δικαιώματα. Η εν λόγω διάταξη περιλαμβάνει μη εξαντλητικό κατάλογο δικαιωμάτων που θεωρούνται ιδιαίτερα εκτεθειμένα στον κίνδυνο παραβιάσεων από μέτρα που αποσκοπούν στην καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, όπως η ελευθερία της έκφρασης, της συνείδησης, της γνώμης, της θρησκείας ή των πεποιθήσεων, του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και του συνεταιρίζεσθαι. Ως εκ τούτου, το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης περιορίζεται και από την εν λόγω διάταξη, η οποία έχει στόχο την πρόληψη τυχόν μελλοντικών προσπαθειών των συμβαλλόμενων κρατών να εφαρμόσουν με τρόπο υπερβολικά ευρύ τα μέτρα διεθνούς συνεργασίας της Σύμβασης.

Ποινικοποίηση [κεφάλαιο II (άρθρα 7-21)]

Τα άρθρα 7-17 προβλέπουν την εναρμόνιση της ποινικοποίησης της συμπεριφοράς και των στοιχείων εγκλημάτων που εξαρτώνται από τον κυβερνοχώρο και ορισμένων εγκλημάτων που διευκολύνονται από τον κυβερνοχώρο. Τα εγκλήματα που εξαρτώνται από τον κυβερνοχώρο (άρθρα 7-11) βασίζονται στα εγκλήματα που ορίζονται στη σύμβαση της Βουδαπέστης. Τα εγκλήματα που διευκολύνονται από τον κυβερνοχώρο (άρθρα 12-16) βασίζονται επίσης στη σύμβαση της Βουδαπέστης και, μεταξύ άλλων, εναρμονίζουν το αδίκημα της απάτης που σχετίζεται με τα συστήματα της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών (συμπεριλαμβανομένης της εξαπάτησης ως είδους απάτης)· τα αδικήματα που σχετίζονται με διαδικτυακό υλικό σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών· καθώς και τα αδικήματα της άγρας με σκοπό τη διάπραξη σεξουαλικού αδικήματος σε βάρος παιδιού και τη μη συναινετική διάδοση προσωπικών εικόνων. Όλα τα αδικήματα που ορίζονται στη Σύμβαση απαιτούν δύο ουσιώδη στοιχεία: πρόθεση και διάπραξη του αδικήματος χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα. Η έννοια «χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα» αποτελεί ειδική ανά πλαίσιο απαίτηση για την ποινική ευθύνη, η οποία παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη ευελιξία κατά την εφαρμογή, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο και τις διεθνείς υποχρεώσεις τους. Στο πλαίσιο αυτό, σκοπός της προϋπόθεσης «χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα» είναι να διασφαλιστεί ότι, για παράδειγμα, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της ποινικοποίησης η συμπεριφορά των αρχών επιβολής του νόμου κατά τη διερεύνηση

αδικημάτων ή συμπεριφορών για σκοπούς ασφάλειας, επιστημονικούς, ιατρικούς, καλλιτεχνικούς ή άλλους νόμιμους, δικαιολογημένους ή εγκεκριμένους σκοπούς. Ειδικότερα, το άρθρο 14 παράγραφος 4 προβλέπει ρητή εξαίρεση από την ποινικοποίηση της συμπεριφοράς παιδιών σχετικά με αυτοπαραγόμενο υλικό που τα απεικονίζει ή για τη συναινετική παραγωγή, μετάδοση ή κατοχή υλικού που περιγράφεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ), όταν η υποκείμενη συμπεριφορά που απεικονίζεται είναι νόμιμη όπως ορίζεται από το εσωτερικό δίκαιο και όταν το εν λόγω υλικό διατηρείται αποκλειστικά για ιδιωτική και συναινετική χρήση των εμπλεκόμενων προσώπων.

Το άρθρο 17 απαιτεί την ποινικοποίηση της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος και είναι εμπνευσμένο από τις αντίστοιχες διατάξεις της UNTOC και της UNCAC. Σύμφωνα με τις ερμηνευτικές σημειώσεις σχετικά με συγκεκριμένα άρθρα της Σύμβασης, οι οποίες προσαρτώνται στο ψήφισμα για την έγκριση της Σύμβασης, μια συμπεριφορά θεωρείται αδίκημα δυνάμει του άρθρου 17 μόνο όταν η υποκείμενη εγκληματική συμπεριφορά που συνδέεται με το πιο σύνθετο έγκλημα της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος συνιστά αδίκημα που θεσπίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 16 της Σύμβασης.

Το άρθρο 18 επαναλαμβάνει τις αντίστοιχες διατάξεις της UNTOC και της UNCAC για τη θέσπιση ελάχιστων κανόνων σχετικά με την ευθύνη των νομικών προσώπων για τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση (δηλαδή τα αδικήματα που ορίζονται στα άρθρα 7-17). Η ευθύνη αυτή συνδέεται με τη συμμετοχή νομικών προσώπων σε ένα από τα ποινικά αδικήματα που κωδικοποιούνται στα άρθρα 7-17, με την επιφύλαξη των ίδιων απαιτήσεων που ισχύουν για τα φυσικά πρόσωπα που τα διαπράττουν «εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα», καθώς και με την επιφύλαξη των αρχών δικαίου κάθε συμβαλλόμενου κράτους (παράγραφοι 1 και 2).

Τα άρθρα 19 και 20 επαναλαμβάνουν τις αντίστοιχες διατάξεις της UNTOC και της UNCAC, προβλέποντας ελάχιστους κανόνες σχετικά με τον ορισμό των αδικημάτων της συμμετοχής, της απόπειρας και της προετοιμασίας, καθώς και για τις προθεσμίες παραγραφής σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο των συμβαλλόμενων κρατών και όπως απαιτείται για τα αδικήματα που ορίζονται στη Σύμβαση. Μολονότι η διαβίβαση και ο έλεγχος μέσω του διαδικτύου δεδομένων που ενδέχεται να σχετίζονται με αδίκημα βασίζονται στη συνδρομή παρόχων υπηρεσιών, ο πάροχος υπηρεσιών που δεν διακατέχεται από εγκληματική πρόθεση δεν υπέχει ευθύνη βάσει του άρθρου 19. Ως εκ τούτου, ο πάροχος υπηρεσιών δεν υποχρεούται να παρακολουθεί ενεργά το περιεχόμενο προκειμένου να αποφύγει την ποινική ευθύνη βάσει της εν λόγω διάταξης.

Το άρθρο 21, επίσης εμπνευσμένο από τη UNTOC και τη UNCAC, προβλέπει ελάχιστους κανόνες για τη δίωξη, την εκδίκαση και την επιβολή κυρώσεων όσον αφορά τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση. Η παράγραφος 4 απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να μεριμνούν ώστε κάθε πρόσωπο που διώκεται για αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση να απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που συνάδουν με τις διεθνείς υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων κρατών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης.

Δικαιοδοσία [κεφάλαιο III (άρθρο 22)]

Το άρθρο 22 αντικατοπτρίζει επίσης τις αντίστοιχες διατάξεις της UNTOC, της UNCAC και της σύμβασης της Βουδαπέστης και ρυθμίζει τη θέσπιση υποχρεωτικών και προαιρετικών μορφών δικαιοδοσίας, ανάλογα με τις ανάγκες, για τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Διαδικαστικά μέτρα και επιβολή του νόμου [κεφάλαιο IV (άρθρα 23-34)]

Το άρθρο 23 καθορίζει το πεδίο εφαρμογής των εθνικών εξουσιών και των διαδικαστικών μέτρων που καθιστούν δυνατή τη διεθνή συνεργασία: εφαρμόζεται σε συγκεκριμένες ποινικές έρευνες ή διαδικασίες σχετικά με τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση· άλλα ποινικά αδικήματα που διαπράττονται μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, καθώς και στη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα. Σύμφωνα με τις ερμηνευτικές σημειώσεις σχετικά με συγκεκριμένα άρθρα της Σύμβασης, οι οποίες επισυνάπτονται στο ψήφισμα για την έγκριση της Σύμβασης: «Ο όρος "ποινικές έρευνες" καλύπτει περιπτώσεις στις οποίες υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται, βάσει πραγματικών περιστατικών, ότι έχει διαπραχθεί ή διαπράττεται ποινικό αδίκημα (συμπεριλαμβανομένων των αδικημάτων που ορίζονται στο άρθρο 19 της Σύμβασης), συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες η έρευνα αποσκοπεί στην παύση ή την παρεμπόδιση της διάπραξης του εν λόγω αδικήματος.». Κατά συνέπεια, η Σύμβαση δεν παρέχει τη βάση για διεθνή συνεργασία για προληπτικούς σκοπούς και η ανταλλαγή δεδομένων επιτρέπεται μόνο εάν σχετίζεται με συγκεκριμένη ποινική έρευνα.

Το άρθρο 24 αναπαράγει, με ορισμένες αλλαγές, την αντίστοιχη διατύπωση του άρθρου 15 της σύμβασης της Βουδαπέστης. Προβλέπει γενικές προϋποθέσεις και εγγυήσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι οι εξουσίες και οι διαδικασίες που ορίζονται στο κεφάλαιο IV υπόκεινται σε κατάλληλο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας. Οι εν λόγω προϋποθέσεις και εγγυήσεις περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, δικαστικό ή άλλο ανεξάρτητο έλεγχο, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, τους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή και τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής και της διάρκειας της εν λόγω εξουσίας ή διαδικασίας. Επιπλέον, οι προϋποθέσεις και οι εγγυήσεις που θεσπίζονται σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο στις εξουσίες και τις διαδικασίες που ορίζονται στο κεφάλαιο IV, τόσο για σκοπούς εσωτερικών ποινικών ερευνών και διαδικασιών όσο και για σκοπούς παροχής διεθνούς συνεργασίας από το κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση σύμφωνα με το κεφάλαιο V.

Τα άρθρα 25-30 βασίζονται στις αντίστοιχες εθνικές εξουσίες και τα διαδικαστικά μέτρα της σύμβασης της Βουδαπέστης. Πρόκειται για τα εξής: ταχεία διατήρηση των αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων· ταχεία διατήρηση και μερική γνωστοποίηση των δεδομένων κίνησης· εντολή προσκόμισης· έρευνα και κατάσχεση αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων· συλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο και υποκλοπή δεδομένων περιεχομένου.

Το άρθρο 31 αντικατοπτρίζει το άρθρο 31 της UNCAC. Απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να θεσπίσουν μέτρα ώστε να καταστεί δυνατή η δέσμευση, η κατάσχεση και η δήμευση των προϊόντων εγκλήματος.

Το άρθρο 32 βασίζεται στη UNTOC και τη UNCAC και παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να δημιουργήσουν ποινικό μητρώο με σκοπό τη χρήση των πληροφοριών αυτών σε ποινικές διαδικασίες που αφορούν αδίκημα που καθορίζεται σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Το άρθρο 33 βασίζεται στη UNTOC και απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με την οικεία εθνική νομοθεσία, ώστε να παρέχουν επαρκή προστασία στους μάρτυρες.

Το άρθρο 34 βασίζεται στη UNTOC και απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη, σύμφωνα με την οικεία εθνική νομοθεσία, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την παροχή επαρκούς βοήθειας στα θύματα, ιδίως στα θύματα αδικημάτων που ορίζονται στα άρθρα 14-16 της Σύμβασης. Κατά την εφαρμογή των παραγράφων 2-4, το άρθρο 34 απαιτεί επίσης από τα

συμβαλλόμενα κράτη να λαμβάνουν υπόψη την ηλικία, το φύλο και τις ιδιαίτερες συνθήκες και ανάγκες των θυμάτων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερων συνθηκών και αναγκών των παιδιών. Η παράγραφος 6 ενθαρρύνει τα συμβαλλόμενα κράτη να λάβουν αποτελεσματικά μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τα αιτήματα αφαίρεσης ή απενεργοποίησης της πρόσβασης στο περιεχόμενο που περιγράφεται στα άρθρα 14 και 16 της παρούσας Σύμβασης, στον βαθμό που αυτό συνάδει με τα οικεία εθνικά νομικά πλαίσια.

Διεθνής συνεργασία [κεφάλαιο V (άρθρα 35-52)]

Το άρθρο 35 καθορίζει τις γενικές αρχές και το πεδίο εφαρμογής της διεθνούς συνεργασίας που απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να συνεργάζονται μεταξύ τους με σκοπό την έρευνα και τη δίωξη, καθώς και τη συλλογή και ανταλλαγή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων για ποινικά αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση, καθώς και τη συλλογή και την ανταλλαγή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων για οποιοδήποτε σοβαρό έγκλημα που τιμωρείται με ανώτατη ποινή στέρησης της ελευθερίας τουλάχιστον τεσσάρων ετών ή με σοβαρότερη ποινή. Ως εκ τούτου, το πεδίο εφαρμογής της διεθνούς συνεργασίας περιορίζεται στα εγκλήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση και στα σοβαρά εγκλήματα με σαφές όριο ποινής.

Το άρθρο 36 προβλέπει ρητή διάταξη σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, ρυθμίζονται οι κανόνες για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας. Η διαβίβαση μπορεί να πραγματοποιείται μόνο σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο και τις υποχρεώσεις διεθνούς δικαίου του διαβιβάζοντος συμβαλλόμενου κράτους. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να αρνηθούν τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εάν τα δεδομένα δεν μπορούν να παρασχεθούν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία τους όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Για την ΕΕ, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εφαρμόζονται σημαντικές αρχές προστασίας των δεδομένων, όπως ο περιορισμός του σκοπού, η ελαχιστοποίηση των δεδομένων, η αναλογικότητα και η αναγκαιότητα, σύμφωνα με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πριν από την παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν επίσης να επιδιώξουν να επιβάλουν κατάλληλους όρους για την επίτευξη συμμόρφωσης ώστε να απαντήσουν σε αίτηση για δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Τα συμβαλλόμενα κράτη υποχρεούνται να διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνουν σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση υπόκεινται σε αποτελεσματικές και κατάλληλες εγγυήσεις στα αντίστοιχα οικεία νομικά πλαίσια. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να διαβιβάζουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνουν σε τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό μόνο με την προηγούμενη έγκριση του αρχικού διαβιβάζοντος συμβαλλόμενου κράτους, το οποίο μπορεί να απαιτεί η έγκριση να παρέχεται σε γραπτή μορφή.

Το άρθρο 37 βασίζεται στη UNCAC και τη σύμβαση της Βουδαπέστης και προβλέπει λεπτομερείς κανόνες για την έκδοση. Σύμφωνα με την παράγραφο 8, η Σύμβαση επιτρέπει την άρνηση έκδοσης βάσει των προϋποθέσεων που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο του συμβαλλομένου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Η παράγραφος 15 θεσπίζει έναν επιπλέον λόγο για την άρνηση έκδοσης, εάν η αίτηση υποβάλλεται με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία ενός προσώπου λόγω φύλου, φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, εθνοτικής προέλευσης ή πολιτικών πεποιθήσεων του προσώπου αυτού, ή εάν η αποδοχή της αίτησης θα μπορούσε να βλάψει τη θέση του εν λόγω προσώπου για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

Τα άρθρα 38 και 39 βασίζονται στις UNTOC και UNCAC και καθιερώνουν τη δυνατότητα μεταφοράς καταδίκων και ποινικών διαδικασιών.

Το άρθρο 40 απηχεί τις διατάξεις της UNTOC, της UNCAC και της σύμβασης της Βουδαπέστης και θεσπίζει λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τις αρχές και τις διαδικασίες που αφορούν την αμοιβαία δικαστική συνδρομή. Η παράγραφος 17 απαιτεί οι αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής να διεκπεραιώνονται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Η παράγραφος 19 απαγορεύει στο αιτούν συμβαλλόμενο κράτος να διαβιβάζει ή να χρησιμοποιεί πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία που του παρέχει το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση για τη διενέργεια ερευνών, την άσκηση διώξεων ή τη διεξαγωγή δικαστικών διαδικασιών, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην αίτηση, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Οι παράγραφοι 8, 21 και 22 προβλέπουν εκτενείς λόγους απόρριψης αιτήσεων αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, όπως περιγράφεται στο τμήμα *«Θεμελιώδη δικαιώματα»*.

Το άρθρο 41 βασίζεται στο άρθρο 35 της σύμβασης της Βουδαπέστης και απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να δημιουργήσουν δίκτυα που θα λειτουργούν 24 ώρες το 24ωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα, με σκοπό την παροχή συνδρομής σε συγκεκριμένες έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες σχετικά με αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση ή τη συλλογή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων.

Τα άρθρα 42-46 επαναλαμβάνουν τα άρθρα 29-33 της σύμβασης της Βουδαπέστης και καθορίζουν τις λεπτομέρειες συγκεκριμένων ειδών μέτρων διεθνούς συνεργασίας για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή. Τα μέτρα αυτά είναι τα εξής: ταχεία διατήρηση των αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων· ταχεία γνωστοποίηση των διατηρούμενων δεδομένων κίνησης· πρόσβαση σε αποθηκευμένα ηλεκτρονικά δεδομένα· συλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο και υποκλοπή δεδομένων περιεχομένου. Όσον αφορά τα πλέον παρεμβατικά μέτρα συλλογής δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο και υποκλοπής δεδομένων περιεχομένου, τα συμβαλλόμενα κράτη έχουν πιο περιορισμένη υποχρέωση να «καταβάλλουν προσπάθειες» για την παροχή της εν λόγω συνδρομής. Η υποχρέωση αυτή συνιστά ουσιαστικά «υποχρέωση βέλτιστης προσπάθειας» και, ως εκ τούτου, είναι λιγότερο περιοριστική για τα συμβαλλόμενα κράτη από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από άλλα μέτρα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, τα οποία απαιτούν συνεργασία με άλλα συμβαλλόμενα κράτη, εκτός εάν δεν πληρούνται οι εφαρμοστέες προϋποθέσεις ή συντρέχει ένας από τους εφαρμοστέους λόγους άρνησης. Επιπλέον, η συνδρομή για την υποκλοπή δεδομένων περιεχομένου μπορεί να ζητηθεί μόνο για σοβαρά ποινικά αδικήματα στον βαθμό που επιτρέπεται από τις συνθήκες που εφαρμόζονται στα συμβαλλόμενα κράτη ή από την οικεία εθνική νομοθεσία.

Τα άρθρα 47 και 48 εμπνέονται από τις UNTOC και UNCAC και ενθαρρύνουν τα συμβαλλόμενα κράτη να συνεργαστούν για την ενίσχυση της δράσης επιβολής του νόμου με στόχο την καταπολέμηση των αδικημάτων που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση και να συστήσουν κοινούς φορείς έρευνας για τον ίδιο σκοπό.

Τα άρθρα 49-52 εμπνέονται από τη UNTOC και/ή τη UNCAC και προβλέπουν ελάχιστους κανόνες σχετικά με τα μέτρα για τη δήμευση, την ανάκτηση και την επιστροφή προϊόντων ή περιουσιακών στοιχείων που προέρχονται από εγκλήματα που έχουν οριστεί σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Προληπτικά μέτρα [κεφάλαιο VI (άρθρο 53)]

Το άρθρο 53 ενθαρρύνει τα συμβαλλόμενα κράτη να επιδιώξουν, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές των οικείων νομικών συστημάτων, να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν ή να διατηρήσουν αποτελεσματικές και συντονισμένες πολιτικές, καθώς και βέλτιστες πρακτικές με σκοπό τη μείωση των υφιστάμενων ή μελλοντικών ευκαιριών για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο μέσω κατάλληλων νομοθετικών, διοικητικών ή άλλων μέτρων. Τα

συμβαλλόμενα κράτη θα πρέπει να προαγάγουν την ενεργό συμμετοχή των σχετικών ατόμων και οντοτήτων εκτός του δημόσιου τομέα, όπως μη κυβερνητικές οργανώσεις, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκά ιδρύματα και οντότητες του ιδιωτικού τομέα, καθώς και του ευρέος κοινού, στις σχετικές πτυχές της πρόληψης των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση. Η παράγραφος 3 παρέχει μη εξαντλητικό και μη δεσμευτικό κατάλογο προληπτικών μέτρων. Το στοιχείο ε) της παραγράφου 3 περιέχει ρητή αναφορά σε προληπτικά μέτρα που αναγνωρίζουν τη συμβολή των νόμιμων δραστηριοτήτων των ερευνητών στον τομέα της ασφάλειας όταν αυτές αποσκοπούν αποκλειστικά στην ενίσχυση και τη βελτίωση της ασφάλειας των προϊόντων, των υπηρεσιών και των πελατών των παρόχων υπηρεσιών.

Τεχνική βοήθεια και ανταλλαγή πληροφοριών [κεφάλαιο VII (άρθρα 54-56)]

Τα άρθρα 54-56 βασίζονται στη UNTOC και/ή τη UNCAC και θεσπίζουν διατάξεις σχετικά με την παροχή τεχνικής βοήθειας, την ανάπτυξη ικανοτήτων και την ανταλλαγή πληροφοριών, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των συμφερόντων και των αναγκών των αναπτυσσόμενων συμβαλλόμενων κρατών.

Μηχανισμός εφαρμογής [κεφάλαιο VIII (άρθρα 57 και 58)]

Τα άρθρα 57 και 58 βασίζονται στη UNCAC και καθορίζουν λεπτομέρειες σχετικά με τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών, η οποία θα επιβλέπει την εφαρμογή της Σύμβασης και θα έχει την αρμοδιότητα να καταρτίζει και να εγκρίνει πρόσθετα πρωτόκολλα της Σύμβασης βάσει των άρθρων 61 και 62 της Σύμβασης. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών παρέχει υπηρεσίες γραμματείας και συγκαλεί τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών το αργότερο ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης. Στη συνέχεια, πραγματοποιούνται τακτικές συνεδριάσεις της διάσκεψης σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό που έχει εγκρίνει η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών.

Γενικές διατάξεις [κεφάλαιο IX (άρθρα 59-68)]

Το κεφάλαιο IX της Σύμβασης περιέχει τις ακόλουθες τελικές διατάξεις: Μεταξύ άλλων, το άρθρο 60 παράγραφος 1 στοιχείο β) διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ που αποτελούν συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν το ενωσιακό δίκαιο στις αμοιβαίες σχέσεις τους. Επιτρέπει επίσης στα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Βουδαπέστης και των άλλων διεθνών πράξεων να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τις εν λόγω πράξεις μεταξύ τους.

Το άρθρο 64 παράγραφος 1 προβλέπει ότι η Σύμβαση ανοίγει προς υπογραφή από όλα τα κράτη στο Ανόι τον Οκτώβριο του 2025 και, στη συνέχεια, στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τις 31 Δεκεμβρίου 2026. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, η Σύμβαση είναι επίσης ανοικτή προς υπογραφή από οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ένωση, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ένα κράτος μέλος έχει υπογράψει τη Σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Το άρθρο 64 παράγραφος 3 και το άρθρο 65 παράγραφος 1 ορίζουν ότι η Σύμβαση αρχίζει να ισχύει μόλις σαράντα κράτη εκφράσουν τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν από τη Σύμβαση καταθέτοντας τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ένωση, μπορούν να καταθέσουν την πράξη κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισής τους, εάν τουλάχιστον ένα από τα κράτη μέλη τους έχει πράξει το ίδιο. Στην εν λόγω πράξη κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης που καταθέτουν οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, δηλώνουν το εύρος των αρμοδιοτήτων τους όσον αφορά τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 4, η Σύμβαση είναι ανοικτή για προσχώρηση σε οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ένωση, υπό

την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ένα κράτος μέλος είναι συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης. Κατά την προσχώρησή της, η Ένωση δηλώνει το εύρος των αρμοδιοτήτων της όσον αφορά τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση.

Σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 1, πέντε έτη από την έναρξη ισχύος της Σύμβασης κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να προτείνει τροποποίηση και να τη διαβιβάσει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος στη συνέχεια κοινοποιεί την προτεινόμενη τροποποίηση στα συμβαλλόμενα κράτη και στη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών της Σύμβασης, προκειμένου η πρόταση να εξεταστεί και να ληφθεί απόφαση σχετικά. Με βάση την παράγραφο 2, οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ένωση, για θέματα της αρμοδιότητάς τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών τους που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης. Τροποποίηση που εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα συμβαλλόμενα κράτη.

Τα άρθρα 61 και 62 προβλέπουν κανόνες για τα πρόσθετα πρωτόκολλα της Σύμβασης. Το άρθρο 61 παράγραφος 2 επιτρέπει σε οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ένωση, να καταστούν συμβαλλόμενα μέρη ενός πρωτοκόλλου μόνο εάν ο οργανισμός αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης. Σύμφωνα με την παράγραφο 4, κάθε πρωτόκολλο της Σύμβασης ερμηνεύεται από κοινού με τη Σύμβαση, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού του εν λόγω πρωτοκόλλου. Το άρθρο 62 παράγραφος 1 απαιτεί τουλάχιστον εξήντα συμβαλλόμενα κράτη πριν από την εξέταση οποιουδήποτε πρόσθετου πρωτοκόλλου προς έγκριση από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών. Το εν λόγω άρθρο προβλέπει επίσης ότι η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη συναίνεσης σχετικά με οποιοδήποτε πρόσθετο πρωτόκολλο, και μόνο όταν έχουν εξαντληθεί όλες οι προσπάθειες, απαιτεί, ως έσχατη λύση, για την έγκρισή του τουλάχιστον την πλειοψηφία των δύο τρίτων των συμβαλλομένων κρατών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων κρατών. Σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 2, οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ένωση, για θέματα της αρμοδιότητάς τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου που τους παρέχει το εν λόγω άρθρο με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών τους που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης.

Βάσει του άρθρου 67 παράγραφος 2, οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ένωση, παύουν να είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης όταν την καταγγείλουν όλα τα κράτη μέλη τους.

Το ψήφισμα με το οποίο εγκρίνεται η Σύμβαση συνοδεύεται από ερμηνευτικές σημειώσεις σχετικά με τα άρθρα 2, 17, 23 και 35. Μολονότι οι εν λόγω ερμηνευτικές σημειώσεις δεν συνιστούν πράξη που παρέχει δεσμευτική ερμηνεία της Σύμβασης, αποσκοπούν στο να καθοδηγήσουν και να βοηθήσουν τα συμβαλλόμενα μέρη στην εφαρμογή της. Οι ερμηνευτικές σημειώσεις του προέδρου της ad hoc επιτροπής του ΟΗΕ, οι οποίες διανεμήθηκαν κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, αφορούν επίσης διάφορες βασικές πτυχές της ερμηνείας. Στον ιστότοπο της ad hoc επιτροπής περιλαμβάνονται όλες οι προτάσεις και οι αναθεωρήσεις του σχεδίου κειμένου της Σύμβασης κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων και, ως εκ τούτου, παρέχονται χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με την ανάπτυξη βασικών διατάξεων εντός του κειμένου οι οποίες μπορεί να έχουν ερμηνευτική αξία. Επιπλέον, η εισηγητική έκθεση για τη σύμβαση της Βουδαπέστης[24] μπορεί επίσης να λειτουργήσει ως χρήσιμο, ακόμα και ανεπίσημο, εργαλείο πληροφόρησης για τα κράτη όσον αφορά πολλές διατάξεις που έχουν βασιστεί στη σύμβαση της Βουδαπέστης, όπως οι

[24] Σειρά συνθηκών του Συμβουλίου της Ευρώπης — αριθ. 185.

περισσότερες διατάξεις της Σύμβασης σχετικά με την ποινικοποίηση και τις διαδικαστικές εξουσίες.

2025/0230 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο· ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση ορισμένων εγκλημάτων που διαπράττονται μέσω συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών και για την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για σοβαρά εγκλήματα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 16, το άρθρο 82 παράγραφος 1, το άρθρο 83 παράγραφος 1 και το άρθρο 87 παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 5,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 24 Μαΐου 2022 η απόφαση (ΕΕ) 2022/895 του Συμβουλίου εξουσιοδότησε την Επιτροπή να συμμετάσχει, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις διαπραγματεύσεις για σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

(2) Το κείμενο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο· ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση ορισμένων εγκλημάτων που διαπράττονται μέσω συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών και για την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για σοβαρά εγκλήματα (στο εξής: Σύμβαση) εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 24 Δεκεμβρίου 2024 και προβλέπεται να ανοίξει προς υπογραφή στο Ανόι του Βιετνάμ στις 25 Οκτωβρίου 2025 και στη συνέχεια στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τις 31 Δεκεμβρίου 2026.

(3) Η Σύμβαση συνάδει με τους στόχους ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αναφέρονται στο άρθρο 67 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου ασφάλειας με τη θέσπιση μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης της εγκληματικότητας και μέτρων συντονισμού και συνεργασίας μεταξύ αστυνομικών και δικαστικών αρχών και των λοιπών αρμόδιων αρχών, καθώς και με την προσέγγιση των ποινικών νομοθεσιών.

(4) Οι διατάξεις της Σύμβασης εφαρμόζονται σε συγκεκριμένες ποινικές έρευνες ή διαδικασίες που αφορούν ποινικά αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση και επιτρέπουν την ανταλλαγή δεδομένων μόνο για τον σκοπό αυτόν.

(5) Η Σύμβαση εναρμονίζει ένα περιορισμένο σύνολο σαφώς καθορισμένων αδικημάτων, ενώ παράλληλα παρέχει την αναγκαία ευελιξία στα συμβαλλόμενα κράτη ώστε να αποφεύγεται η υπερβολική ποινικοποίηση της νόμιμης συμπεριφοράς.

(6) Η Σύμβαση θεσπίζει μόνο ελάχιστους κανόνες σχετικά με την ευθύνη των νομικών προσώπων για τα αδικήματα που καθορίζονται σ’ αυτήν και δεν απαιτεί τη στοιχειοθέτηση

της εν λόγω ποινικής ευθύνης κατά τρόπο που δεν συνάδει με τις αρχές δικαίου ενός συμβαλλόμενου κράτους.

(7) Η Σύμβαση συνάδει επίσης με τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, της ιδιωτικής ζωής και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 16 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(8) Η Σύμβαση προβλέπει ισχυρές εγγυήσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και αποκλείει κάθε ερμηνεία που θα μπορούσε να οδηγήσει στην καταστολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή των θεμελιωδών ελευθεριών, ιδίως των ελευθεριών της έκφρασης, της συνείδησης, της γνώμης, της θρησκείας ή των πεποιθήσεων, του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και του συνεταιρίζεσθαι. Οι εγγυήσεις αυτές διασφαλίζουν επίσης ότι είναι δυνατή η άρνηση της διεθνούς συνεργασίας εάν η συνεργασία αυτή αντίκειται στην εσωτερική νομοθεσία των συμβαλλόμενων κρατών ή είναι απαραίτητη για την αποφυγή οποιασδήποτε μορφής διακρίσεων.

(9) Όσον αφορά τις εξουσίες και τα διαδικαστικά μέτρα τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, η Σύμβαση προβλέπει οριζόντιες προϋποθέσεις και εγγυήσεις που διασφαλίζουν την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων κρατών βάσει του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και οι οποίες ενσωματώνουν την αρχή της αναλογικότητας. Οι εν λόγω προϋποθέσεις και εγγυήσεις περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, δικαστικό ή άλλο ανεξάρτητο έλεγχο, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, τους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή και τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής και της διάρκειας των εξουσιών ή των διαδικασιών.

(10) Στη Σύμβαση περιλαμβάνεται ειδική διάταξη για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία διασφαλίζει ότι πρέπει να εφαρμόζονται σημαντικές αρχές προστασίας των δεδομένων, όπως ο περιορισμός του σκοπού, η ελαχιστοποίηση των δεδομένων, η αναλογικότητα και η αναγκαιότητα, σύμφωνα με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πριν από την παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος.

(11) Με τη συμμετοχή της στις διαπραγματεύσεις, εξ ονόματος της Ένωσης, η Επιτροπή διασφάλισε τη συμβατότητα της Σύμβασης με τους σχετικούς κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(12) Ορισμένες επιφυλάξεις και κοινοποιήσεις είναι σημαντικές για τη διασφάλιση της συμβατότητας της Σύμβασης με το δίκαιο και τις πολιτικές της Ένωσης, καθώς και για την ομοιόμορφη εφαρμογή της Σύμβασης μεταξύ των κρατών μελών στις σχέσεις τους με συμβαλλόμενα κράτη εκτός ΕΕ, και για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης.

(13) Οι επιφυλάξεις και οι κοινοποιήσεις, για τις οποίες παρέχονται οδηγίες στο παράρτημα Ι της παρούσας απόφασης, ισχύουν με την επιφύλαξη τυχόν άλλων επιφυλάξεων ή δηλώσεων που ενδέχεται να επιθυμεί να διατυπώσει το κάθε κράτος μέλος μεμονωμένα, όπου αυτό επιτρέπεται.

(14) Δεδομένου ότι η Σύμβαση προβλέπει διαδικασίες που βελτιώνουν τη διασυνοριακή πρόσβαση σε ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία και υψηλό επίπεδο εγγυήσεων, η προσχώρηση σ' αυτή θα προαγάγει τη συνεκτικότητα των προσπαθειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και άλλων μορφών εγκληματικότητας σε παγκόσμιο επίπεδο. Θα διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών της Σύμβασης που είναι κράτη μέλη της ΕΕ και των

συμβαλλόμενων κρατών εκτός ΕΕ, διασφαλίζοντας παράλληλα υψηλό επίπεδο προστασίας των φυσικών προσώπων.

(15) Σύμφωνα με το άρθρο 64, η Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από την Ένωση.

(16) Η Ένωση θα πρέπει να καταστεί μέρος της Συμφωνίας μαζί με τα κράτη μέλη της, δεδομένου ότι τόσο η Ένωση όσο και τα κράτη μέλη έχουν αρμοδιότητες στους τομείς που καλύπτονται από τη συμφωνία. Η παρούσα απόφαση δεν θίγει την υπογραφή της Συμφωνίας από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις εσωτερικές τους διαδικασίες.

(17) Η ταχεία υπογραφή της Σύμβασης από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα διασφαλίσει επιπλέον ότι η Ένωση θα έχει ουσιαστική φωνή ήδη από τα πρώτα στάδια της εφαρμογής αυτού του νέου παγκόσμιου πλαισίου για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

(18) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ο οποίος γνωμοδότησε την/στις […].

(19) [Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ιρλανδία γνωστοποίησε (με την από [...] *επιστολή* της) την επιθυμία της να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή της παρούσας απόφασης.]

Ή

[Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.]

(20) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση του Βασιλείου της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Βασίλειο της Δανίας δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(21) Η Σύμβαση θα πρέπει να υπογραφεί και οι επισυναπτόμενες επιφυλάξεις και κοινοποιήσεις θα πρέπει να εγκριθούν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η υπογραφή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο· ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση ορισμένων εγκλημάτων που διαπράττονται από μέσα συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών και για την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για σοβαρά εγκλήματα (στο εξής: Σύμβαση) εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την επιφύλαξη της σύναψης της εν λόγω Σύμβασης.

Το κείμενο της Σύμβασης περιέχεται στην παρούσα απόφαση (παράρτημα ΙΙ).

Άρθρο 2

Εγκρίνονται οι επιφυλάξεις και οι κοινοποιήσεις που παρατίθενται στο παράρτημα Ι, το οποίο επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της έκδοσής της.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος
[...]